

Юридически факултет

Катедра: „Сигурност и безопасност”

Професионално направление: „Национална сигурност”

Специалност: „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред”

Образователно-квалификационна степен: “бакалавър”

ОПИСАНИЕ НА ЛЕКЦИОНЕН КУРС

1. Наименование на курса: История на политическите и правни учения
2. Код на курса: POL 1184
3. Вид на курса: факултативен
4. Ниво: бакалавър
5. Година на изучаване: втора
6. Семестър: трети
7. Брой кредити: 4,5
8. Име на лектора: проф. д-р Вълкан Неделчев Вълканов
9. Резултати от обучението за дисциплината - студентите юристи добиват знания върху материята, това обогатява тяхната правно-историческа грамотност и компетентност.
10. Начин на преподаване: директно.
11. Предварителни изисквания: Съусловни дисциплини са ИБДП и Учение за държавата.
12. Съдържание на курса: Дисциплината цели да запознае студентите-юристи с основните политически и правни идеологии от Античността и до наши дни, с техните създатели и апологети, доктринери и пропагандатори. С изучаването ѝ студентите допълват и оформят познанията си в тази сфера и свикват да анализират и оценяват идеологическите и правни постулати в миналото и до днес – жалони в хилядолетните исторически пътища на човечеството.
13. Библиография
 1. Августин А. За природата на доброто. За благодатта и свободата на волята. С., 1992.
 2. Аквински Т. Сума теология. С., 1994.
 3. Аквински Т. За съществуването на света. За вечността на света. С., 1992.
 4. Аристотел. Атинската полития. С., 1993.
 5. Аристотел. Политика. С., 1995.
 6. Бейкън Фр. Нов Органон. С., 1968.
 7. Библия. С., 2004.
 9. Дачев Л. История на политическите и правни учения. С., 1999.
 10. Дуоркин Р. Да се отнасяме към правата сериозно. С., 2004.
 11. Кампанела Т. Градът на Слънцето. С., 1984.
 12. Кант, И. Избрани съчинения, С, 1981,
 13. Колектив. История на политическите и правни учения. В., 1999.
 14. Лутер М. За свободата на християнина. С., 1984.
 15. Макиавели Н. Владетелят. С., 1985.
 16. Монеv Т. История на политическите и правни учения. В., 2001.
 17. Монтескьо, Ш, За духа на законите, С, 1978
 18. Мор Т. Утопия. С., 1984.
 19. Платон. Държавата. С., 1975.
 20. Роулс Дж. Теория на справедливостта. С., 2002.
 21. Ротердамски Еразъм, Философски произведения, С, 1977,
 22. Русо Ж. Общественият договор, С, 1934,
 23. Херцог Р. Държавата през ранните времена. С., 1997.
 24. Цицерон М. Т. За държавата. За законите. С., 1994.
 25. Шатле Фр., Дюамел О., Пизие Е. История на политическите идеи. С., 1998.
14. Планирани учебни дейности и методи на преподаване:

15. Методи и критерии на оценяване: общата крайна оценка зависи от изпълнението на задълженията на студента по време на цялото му обучение по дисциплината, вкл. и заключителната форма на контрол. Това включва участието му в колоквиума, и заключителната форма на контрол която е от две части - писмен тест и устен отговор. Изпитна процедура, формалности и краен срок - Последната форма на изпитна процедура включва попълването на специализиран тест с въпроси и последващ устен изпит с коментар върху темата. За студенти желаещи повторно да се яват на изпит важат общите условия според Правилника на ВСУ. Форми на оценяване /относителна тежест на всеки елемент от оценяването/ е съответно: а) писмен изпит - 50 % от крайната оценка; б) устен изпит - 40 %; в) курсова работа - 5 %; г) колоквиум - 5 %

16. Език на преподаване: български

17. Практика: